

Sajtóanyag - Szalay Dakar Team

Dakar-rali

12. nap

Bamako-Labé

össztáv: 872 km ebből szelektív szakasz: 368 km

Elkezdődött a visszaszámlálás: már csak három nap

A Dakar-rali mezőnye tíz év után visszatért Guineába - igaz, csak egy villámlátogatás erejéig, hiszen mindössze két fél szakaszt tartottak az országban, viszont azokat vízátkelések nehezítették. No meg a hőség, amely (trópusi éghajlat lévén) szinte elviselhetetlen volt. Varga Ákos, aki a 38. helyen zárta a szakaszt egyenesen "agyforralónak" nevezte.

A jó hír azonban az, hogy a Szalay Dakar Team versenyben lévő motorosa, autós párosa és kamionos egysége sikeresen átvészelt a buktatókkal tarkított szakaszt, és ha késő este is, de beért a célba.

Ezen a napon plusz nehézséget jelentett, hogy a csütörtök-pénteki az idei viadal egyetlen maratoni szakasza, ami azt jelenti, hogy Labéba nem követhették a mezőnyt a csapat szervizkamionjai - abból kellett megoldani a szervizelést, ami az autóban, a kamionban és a motoros ládában volt.

Szerencsére a versenyzők vigyáztak a járművekre, igaz, az elkövetkező három nap talán nehezebb számukra, mint az első másfél hét. Egyrészt azért, mert tudják, hogy már csak milyen keveset kell kibírni, másrészt mert ember és technika egyaránt egyre fáradtabb.

Szalay Balázs, Bunkoczi László (Opel Frontera, 36. hely, az összetettben: 36.)

"A szakasz első fele inkább triálos volt, mint terepralis, csodálkoztam is magamon, hogy milyen türelmesen végigvittem rajta a kocsit. Talán az volt bennem, hogy nem történhet baja, mert este nincs szervizlehetőség. Az utolsó százhetven kilométer is türelemjáték volt, mivel akkor meg beértünk az ellenfelek porába, és esélyünk sem volt az előzésre. Százzal mentünk végig, és hiába tette volna lehetővé a pálya a százhuszszázharmincas tempót - azt esélyünk sem volt elérni. Meg nem is nagyon forszíroztuk, főleg azután, hogy kiűtöttünk egy fát. Szerencsére nem hatalmas baobab fa volt, hanem csak egy fiatal, vékonyka fa, de azután még jobban vigyáztam. A gondjainkat szaporította, hogy időnként felakadt a gázpedál, ami a szűk, kanyargós hegyi utakon néha elég veszélyes volt.

Varga Ákos (KTM, 38. hely, az összetettben: 66.)

Jó kis endurós szakasz volt, amelyen néha olyan szűk ösvényeken kellett mennünk, hogy azon gondolkodtam, hogy mennek itt végig az autósok. Aztán rájöttem, hogy sehogy, mivel van szélesebb út is, csak én letértem róla... A vízátkelések nagyon érdekesek voltak, néha majdnem az ülésig felért a víz, alig vártam, hogy kimenjek belőle. Egyébként nagyon tetszett a szakasz, jó kis dzsungeles volt, egyszer majdnem elütöttem egy kígyót. Ja, és a legnagyobb gondom az volt, hogy körülbelül kétszáz kilométernél majdnem elaludtam - a motoron állva, a szelektív szakaszon. Szóval már eléggé fáradt vagyok, és nagyon várom a verseny végét.

Darázsi Zsolt, Szalai Norbert, Rack György (MAN, 27. hely, az összetettben: 16.)

Egy defekttel kezdtünk, majd az egyik vízátkelés olyan mély volt, hogy a kamion eleje szinte beleesett a lyukba, pedig esküszöm nem mentem gyorsabban tíz kilométer per órás sebességnél, mivel direkt figyeltem a veszélyes helyzetekre. De rájöttem igaz a mondás: a baj nem jár egyedül. Mert ezek után leszakadt a kipufogó, meghajlott, előre nézett, és nem sokkal később már kuplungunk sem volt. Na akkor már kénytelenek voltunk megállni szerelni. Legalább háromnegyed órát töltöttünk el ott, de szerencsére az összetettben továbbra is tartjuk a tizenhatodik helyünket. A legjobban az aggaszt, hogy szinte egyáltalán nem fog már a fékünk, pedig ahogy elnéztem az útvonalat, pénteken is út kell mennünk egy hegyen. Na a serpentineken lefelé, fék nélkül elég érdekes mutatvány lesz...